

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 308/2019-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. januára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o., Kmeťova 26, Košice, v mene ktorej koná advokát JUDr. Lukáš Labaš, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C 283/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C 283/2012 porušené boli.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C 283/2012 konal bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadostúčinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] priznáva úhradu trov konania v sume 623,27 € (slovom šesťstodvadsaťtri eur a dvadsaťsedem centov), ktorú je Okresný súd Košice II p o v i n n ý vyplatiť na účet advokátskej kancelárie AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s. r. o., Kmeťova 26, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého konania a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. mája 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 C 283/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je v procesnom postavení žalobcu sporovou stranou napadnutého konania o zaplatenie 8 074,79 € s príslušenstvom z titulu náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti sťažovateľa. Napadnuté konanie začalo podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu 28. júna 2012.

3. Sťažovateľ namieta zbytočné prietahy v konaní spôsobené nečinnosťou a neefektívnou činnosťou okresného súdu:

„Do dnešného dňa teda trvá právny stav, kedy ani po 7 rokoch nie je v predmetnom konaní žiaden relevantný posun, konanie je neefektívne, neprimerane dlhé a neodstraňuje právny stav neistoty u sťažovateľa.

Pred podaním tejto sťažnosti... bola... podaná predsedovi Okresného súdu Košice II sťažnosť na postup súdu..., pričom predseda Okresného súdu Košice vo svojej odpovedi na podanú sťažnosť sťažovateľa skonštatoval, že v konaní vznikli prieťahy.

Žaloba o zaplatenie určitej sumy ako náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva patrí k štandardnej agende všeobecných súdov a existuje k týmto otázkam aj ustálená judikatúra...

Poukazujeme na skutočnosť, že predmetné konanie trvá odo dňa podania návrhu už 7 rokov, pričom Okresný súd Košice II bol opakovane nečinný počas viacerých období, a to najmä v období od septembra 2012 do novembra 2013, od januára 2014 do júna 2014, počas augusta 2015 až mája 2016, od septembra 2016 do júna 2017 a od marca 2018 až po súčasnosť.“

4. Sťažovateľ na základe tejto sťažnostnej argumentácie žiada, aby ústavný súd rozhodol nálezom v tomto znení:

„I. Základné právo sťažovateľa na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR, základné právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, postupom Okresného súdu Košice II v konaní pod sp.zn. 37C/283/2012 bolo porušené.

II. Okresnému súdu Košice II v konaní vedenom pod sp.zn. 37C/283/2012 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

III. Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- €, ktoré je Okresný súd Košice II povinný do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu vyplatiť sťažovateľovi na účet právneho zástupcu sťažovateľa.

IV. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 415,52 € ...“

5. Požadované finančné zadosťučinenie sťažovateľ odôvodňuje takto:

„Skutočnosť, že sťažovateľ ako žalobca, sa od roku 2012 do dnešného dňa nedokáže domôcť právoplatného meritórneho rozhodnutia, a to aj za okolností, že sa nejedná o extrémne zložitý a ťažko riešiteľný spor, spôsobila stratu dôvery v súdy a súdny systém Slovenskej republiky a ich význam, pocit krivdy a nespravodlivosti...“

6. Uznesením sp. zn. II. ÚS 308/2019 z 30. októbra 2019 ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v rozsahu označených práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorých porušenie namieta.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

7. Na výzvu ústavného súdu podpredsedníčka okresného súdu listom sp. zn. I Spr V 735/2019 z 11. novembra 2019 ústavnému súdu oznámila, že netrvá na ústnom prejednaní veci a spracovala prehľad vykonaných procesných úkonov, v súvislosti s ktorým pripustila prietahy v konaní v období od 15. októbra 2012 do 14. novembra 2013, v období od 14. augusta 2015 do 18. apríla 2016 a od 25. októbra 2017 do 17. októbra 2019 v súvislosti so znaleckým dokazovaním. Podpredsedníčka k tomu dodala, že okresný súd využil poriadkové opatrenia voči znalcovi a pasivitu znalca oznámil aj Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky. Tiež poukázala na obdobie od 22. septembra 2014 do 17. júla 2015, keď prebiehalo odvolacie konanie na Krajskom súde v Košiciach. Vzhľadom na prijaté opatrenia voči znalcovi považuje okresný súd požadované zadost'učinenie za neprimerane vysoké.

8. Právna zástupkyňa sťažovateľa zaujala stanovisko k uvedenému vyjadreniu podaním doručeným ústavnému súdu 15. novembra 2019, v ktorom ústavnému súdu oznámila, že netrvá na ústnom prejednaní veci a zotrvala na obsahu podanej ústavnej sťažnosti. Poukázala na to, že sám okresný súd uznáva prietahy od 2012 do 2013, od 2015 do 2016 a od 2017 do 2019 a vo zvyšnom období rokov 2014 až 2015 bol spis na odvolacom konaní. Podľa názoru sťažovateľa preto aj zo samotného vyjadrenia okresného súdu vyplýva, že v konaní dochádza k prietahom od začatia konania do dnešného dňa s výnimkou obdobia konania na Krajskom súde v Košiciach. Postup okresného súdu

voči znalcovi nepovažuje sťažovateľ za dostatočne efektívny a v závere sťažovateľ zotrval na výške požadovaného finančného zadosťučinenia.

9. Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľa a podpredsedníčky okresného súdu, že netrvali na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Obsah súdneho spisu v napadnutom konaní

10. Súčasťou vyjadrenia okresného súdu k sťažnosti je aj tento prehľad vykonaných procesných úkonov:

„• žaloba o zaplatenie 8.074,- eur bola podaná na tunajšom súde dňa 28.6.2012 a sťažovateľ má v nej procesné postavenie žalobcu.

- súdny poplatok bol zaplatený na základe výzvy súdu dňa 23.7.2012.*
- dňa 1.8.2012 bol vo veci vydaný platobný rozkaz.*
- dňa 16.8.2012 podal žalovaný proti platobnému rozkazu odpor.*
- dňa 10.9.2012 bol daný pokyn pre zaslanie odporu sťažovateľovi na vyjadrenie v lehote 10 dní a žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za odpor.*
- vyjadrenie k odporu bolo doručené 25.9.2012, kedy bol žalovaným zaplatený aj súdny poplatok za podaný odpor.*
- dňa 15.10.2012 bol spis prevedený z registra Ro do registra C a pridelený zákonnému sudcovi Mgr. Kamilovi Petrovičovi.*
- dňa 14.11.2013 bol určený termín pojednávania na deň 20.1.2014.*
- pojednávanie v uvedený deň sa uskutočnilo a bol na ňom vyhlásený medzitimný rozsudok.*
- žalovaný sa proti rozsudku dňa 2.7.2014 odvolal.*
- dňa 7.7.2014 bolo odvolanie zaslané na vyjadrenie sťažovateľovi, ktorý stanovisko doručil dňa 30.7.2014.*

- *dňa 22.9.2014 bol spis predložený na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach, na ktorom sa nachádzal do 17.7.2015, kedy bol vrátený s potvrdzujúcim rozsudkom.*
- *dňa 23.7.2015 bol daný pokyn pre doručenie rozsudku odvolacieho súdu stranám sporu, ktorý ho prevzali 13.8.2015 a 14.8.2015.*
- *dňa 18.4.2016 bolo určené pojednávanie na deň 26.5.2016.*
- *pojednávanie sa uskutočnilo a bolo odročené na neurčito za účelom predloženia návrhu na zmenu žaloby, ktorá mala byť do spisu už doložená, ale sa v ňom nenachádzala. Lehota na predloženie bola stanovená na 5 dní.*
- *návrh na zmenu žaloby bol doručený po zaslanej urgencii dňa 1.7.2016.*
- *o zmene žaloby bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 14.9.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.10.2016.*
- *uznesením zo dňa 22.11.2016 bol sťažovateľ vyzvaný na zaplatenie doplatku súdneho poplatku za zmenený návrh.*
- *dňa 1.3.2017 bol určený termín pojednávania na deň 11.5.2017.*
- *podľa úradného záznamu, ktorý sa nachádza v spise (č.l. 116) pojednávanie v uvedený deň bolo zrušené z dôvodu chybného doručenia elektronického predvolania právnomu zástupcovi sťažovateľa.*
- *dňa 18.5.2017 bol preto určený nový termín pojednávania na deň 19.6.2017.*
- *za účelom nariadenia znaleckého dokazovania bolo pojednávanie odročené na neurčito, pričom sporovým stranám bola uložená povinnosť v lehote 10 dní predložiť otázky pre súdneho znalca.*
- *uznesením zo dňa 5.9.2017 bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru Stavebníctvo.*
- *dňa 25.10.2017 bol spis odoslaný ustanovenému znalcovi. Lehota na vypracovanie posudku bola stanovená na 60 dní od doručenia spisu.*
- *dňa 5.3.2018 bola ustanovenému znalcovi zasielaná urgencia s tým, že bol vyzvaný na predloženie posudku najneskôr do 7 dní odo dňa doručenia urgencie.*
- *podaním zo dňa 8.3.2018 požiadal ustanovený znalec z osobných dôvodov o predĺženie lehoty na predloženie znaleckého posudku do 18.4.2018.*
- *uznesením zo dňa 13.3.2018 bola lehota na vypracovanie posudku predĺžená do 18.4.2018.*

- keďže posudok nebol predložený ani v uznesení predĺženej lehote, bola ustanovenému znalcovi dňa 26.4.2018 zasielaná urgencia, v ktorej bol upozornený na možnosť uloženia poriadkovej pokuty do výšky 820,- eur.

- uznesením zo dňa 13.11.2018 bola znalcovi uložená poriadková pokuta 250,- eur; uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4.12.2018.

- dňa 4.2.2019 predložil zákonný sudca Ministerstvu spravodlivosti SR v Bratislave podnet na preskúmanie postupu pri výkone znaleckej činnosti v súvislosti s postupom ustanoveného znalca, ktorý takýmto postupom spôsobuje v konaní prieťahy. Zároveň bol znalec vyzvaný na vrátenie spisu v lehote 3 dní a o postupe súdu boli písomne informované sporové strany.

- stanovisko Ministerstva spravodlivosti SR bolo súdu doručené 15.3.2019.

- dňa 6.5.2019 bolo vydané uznesenie, ktorým bolo zrušené uznesenie zo dňa 5.9.2017; právoplatnosť nadobudlo 20.6.2019.

- dňa 6.5.2019 bol ustanovený znalec vyzvaný na bezodkladné vrátenie spisu.

- predmetný spis bol znalcom vrátený dňa 17.10.2019.

- vzhľadom na vyššie uvedení situáciu bola dňa 23.10.2019 zaslaná výzva žalovanému na oznámenie, či naďalej trvá na nariadení znaleckého dokazovania, na čo reagoval dňa 31.10.2019 oznámením, že na vykonaní znaleckého dokazovania trvá.

- dňa 4.11.2019 predložil sťažovateľ návrh na zmenu - rozšírenie žaloby. “

11. Ústavný súd overil okresným súdom spracovaný prehľad úkonov jeho porovnaním s obsahom súdneho spisu, a keďže mu zodpovedá, pre potreby ďalšieho konania z neho vychádza.

IV.

Relevantná právna úprava a judikatúra

12. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon o ústavnom súde.

14. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

15. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

16. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ako aj z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

V.

Právne posúdenie veci

17. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07)

zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

18. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o zaplatenie sumy 8 074,79 € z titulu náhrady za obmedzenie vlastníckeho práva sťažovateľa k nehnuteľnosti je bežnou súčasťou rozhodovacej činnosti okresného súdu a ani okolnosti prejednávanej veci neodôvodňujú záver o právnej zložitosti veci. Ústavný súd zohľadnil, že vo veci bolo potrebné znalecké skúmanie, čo odôvodňuje záver o istej skutkovej náročnosti. Zároveň predmet konania z hľadiska jeho významu pre sťažovateľa nespĺňa kritériá mimoriadnej časovej naliehavosti.

19. Správanie sťažovateľa ako strany sporu je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným prietťahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd na základe zapožičaného súdneho spisu konštatuje, že sťažovateľ neprispel k predĺženiu konania zásadným spôsobom.

20. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní a vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

21. Ústavný súd vychádza z premisy, že medzi obsahom práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy po obsahovej stránky niet zásadnej odlišnosti. Najmä pri posudzovaní namietaného porušenia práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

prihliada ústavný súd na ustálenú rozhodovaciu prax ESĽP, pokiaľ ide o primeranosť dĺžky konania.

22. Celková dĺžka konania o návrhu sťažovateľa na dvoch stupňoch sústavy súdov, ktorá ku dňu rozhodovania ústavného súdu predstavuje viac ako 7 a pol roka, je v zmysle ustálenej judikatúry ESĽP k čl. 6 ods. 1 dohovoru neprimeraná. Obdobná dĺžka konania na dvoch stupňoch sústavy súdov viedla ESĽP k vysloveniu porušenia čl. 6 ods. 1 dohovoru napr. vo veci A. R. spol. s r. o. proti Slovenskej republike (rozsudok z 9. februára 2010).

23. Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd zohľadnil skutočnosť, že ide o konanie na dvoch stupňoch sústavy súdov, že vo veci bol vydaný medzitýmny rozsudok, ktorý bol potvrdený odvolacím súdom, čím došlo k nastoleniu právnej istoty aspoň čo sa týka základu nároku. Ústavný súd však identifikoval aj konkrétne obdobia nečinnosti okresného súdu od 15. októbra 2012 do 20. januára 2014, od 14. augusta 2015 do 26. mája 2016 a zohľadnil, že znalecké dokazovanie nariadené 5. septembra 2017 ostalo až dosiaľ bezvýsledným, napriek uloženej poriadkovej pokute. Uvedená dĺžka konania vzhľadom na jeho predmet nie je ústavne akceptovateľná a nie je možné konanie ako celok považovať za efektívne smerujúce k nastoleniu právnej istoty.

24. Ústavný súd preto s prihliadnutím na doterajšiu neprimeranú dĺžku napadnutého konania a na zistené obdobia nečinnosti a neefektivitu činnosti okresného súdu v súvislosti so znaleckým dokazovaním dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

25. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

26. Keďže napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu o tejto sťažnosti ešte právoplatne skončené, ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy druhou vetou prikázal okresnému súdu konať v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 158/2010 bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

VI.

Primerané finančné zadosťučinenie

27. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

28. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné právo alebo slobodu sťažovateľa, je povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

29. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

30. Sťažovateľ sa domáha priznania finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 € z dôvodov citovaných v časti I tohto nálezu.

31. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESJP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

32. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä neprimeranú dĺžku konania, ale aj istý stupeň skutkovej náročnosti veci a právoplatnosť medzitýmneho rozsudku, ktorý aspoň čiastočne zmiernil právnu neistotu sťažovateľa, pokiaľ ide o základ jeho nároku, dospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadost'učinenia v sume 2 000 € primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

VII.

Náhrada trov konania

33. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

34. Sťažovateľ si v konaní uplatnil nárok na náhradu trov konania pred ústavným súdom.

35. Ústavný súd v zmysle § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodol o náhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním. Náhradu priznal za tri úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti a vyjadrenia) vykonané v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 § 13 ods. 2 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

36. Tarifná odmena za každý úkon [§ 11 ods. 2 a § 12 ods. 3 písm. c) vyhlášky] vykonaný v roku 2019 predstavuje sumu 163,33 € a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) k úkonu po 9,80 €, čo spolu predstavuje sumu 519,39 €. Právna zástupkyňa sťažovateľa preukázala, že je registrovaná ako platiteľ dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), preto ústavný súd priznal náhradu vrátane DPH spolu v sume 623,27 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

37. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

38. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu